Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26514
Copyright: Admont, Benediktinerstift

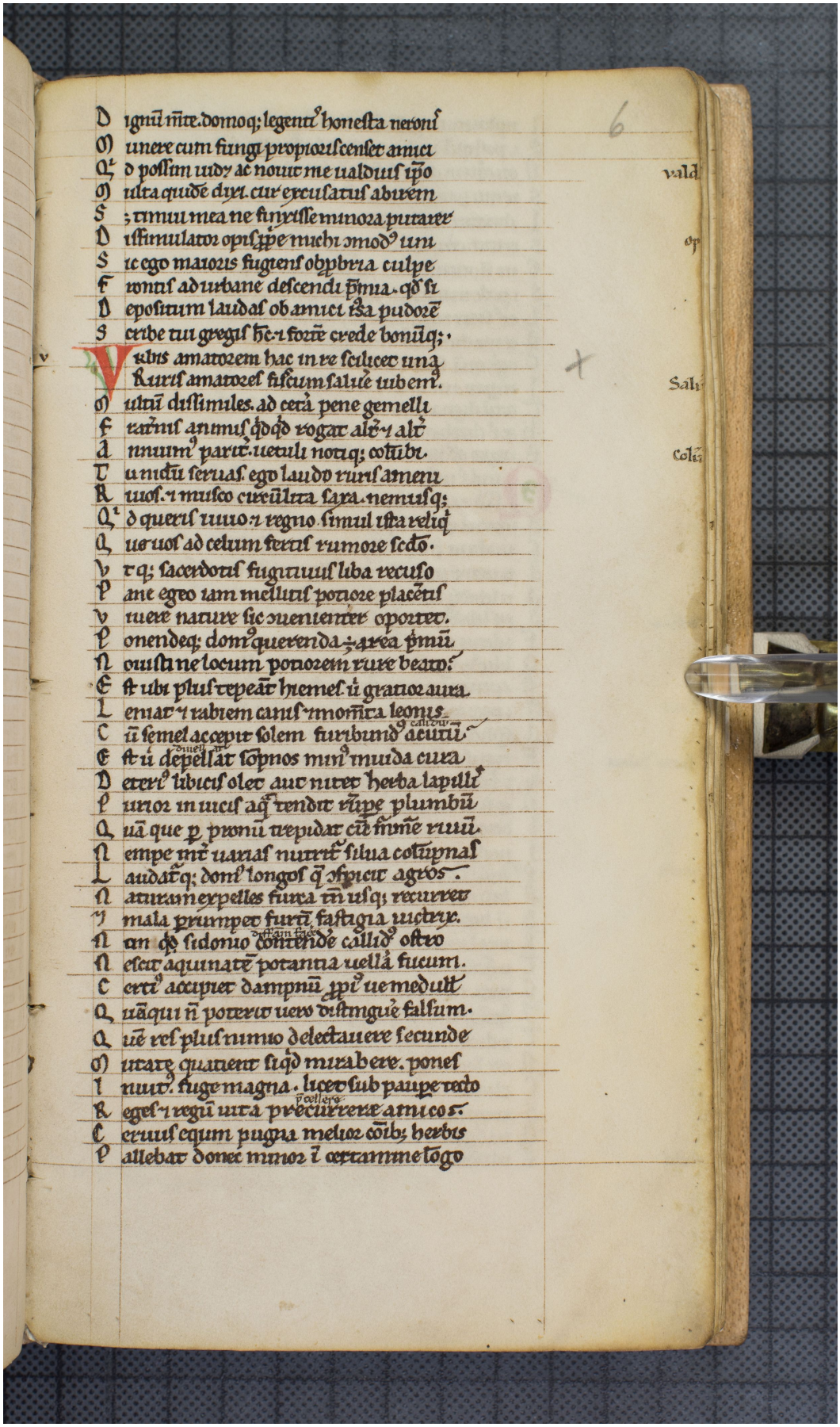

Dignū mīre domoq; legentē honesta neronis
Munere cum fungi propiorē censet amici
Quod possim iudex ac nouit me ualdius ipso
Multa quidē dixi cur excusatus abirem
Timui mea ne finxisse minora putarer
Dissimulator opis propior mihi modo tum
Sic ego maiorē fugiens obprobria culpe
Romam ad urbanē descendi primā. quō si
Depositum laudas ob amici tēsa pudorē
Scribe tui gregis hōc. i fortē crede bonūq;
Vrbis amatorem hac in re scilicet una
Ruris amatores fuscum saluē iubemus.
Multū dissimiles. ad cerā pene gemelli
Fratrīs animus quōd rogat alē. i alt
Annuum partē. uiculi notiq; colūbi.
Vnidū seruas. ego laudo ruris amenu
Ruos. i musco circūlita sara. nemusq;
Quid queris tuuo. i regno simul ista reliq
Quos ad celum ferris rumore secto.
Vtq; sacerdotis fugitiuus liba recuso
Pane egeo iam mellitis potiore placentis
Viuere naturē sic uenientē oportet.
Ponendeq; domū querenda. area primū
Ponsita ne locum potiorem rure beato.
Et ubi plus tepeat hiemes. ū gratior aura
Leniat. i rabiem canis. immoritura leonis.
Cū semel accepit solem furibundū acuti
Et ū depellat sopnos minū muida cura
Deteriū libicis olet aut nitet herba lapilli
Purior in uicis aq rendit rupe plumbū
Quā que p pronū trepidat cū fūmē riuū.
Semper mē uarias nutrit silua colūpnas
Laudatq; domū longos q aspicit agros.
Natura expelles furca tn usq; recurret
Mala prumpet furtī fastigia victrix.
Nam qd sidonio contende callidō ostro
Nescit aquinatē potantia uellā fucum.
Certū accipiet dampnū ppī ue medulla
Quāquī ñ poterit uero distinguere falsum.
Quē rel plus tumio delectauere secunde
Mutatq; quatient siqd mirabere. pones
Multū fuge magna. licet sub paupe tecto
Regis. i regū uita precurrere amicos.
Certus equum pugna melior cōib; herbis
Pallebat donec minor i certamine togo

6

vald

op

Sali

Colā